

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202064
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8821202064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých, mal. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, na návrh matky: C. D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E.XX, zast.: JUDr. Miloš Kaščák, advokát, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, za účasti otca: F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom G. A. XX, zast.: BARNÁ PARTNERS advokátska kancelária s.r.o., Nová ulica 150/6, Slovenská Kajňa a za účasti Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou, Námestie slobody 5, 093 24 Vranov nad Topľou, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P 123/2021-106 zo dňa 07.04.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou 8P 98/2020-91 zo dňa 25.02.2021 a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči mal. A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne od 01.09.2021. Dĺžné výživné za obdobie od 01.09.2021 do 31.03.2022 v sume 210 eur zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že matka sa návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany otca na mal. A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2021. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8P 98/2020-91 zo dňa 25.02.2021 bolo zvýšené výživné na mal. A. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.03.2021.

Z listu vlastníctva č. XXX v kat. úz. G. A. vyplýva, že otec je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti a to parcely XX/X a parcely XX/X. Titulom nadobudnutia je kúpna zmluva z 20.08.2020. Na uvedených nehnuteľnostiach rodičia otca svojpomocne budujú rodinný dom pre otca a vo vlastníctve otca. Stavbu financujú zo svojich prostriedkov.

Súd zistil, že otec je naďalej nezamestnaný.

Súd následne vec právne posúdil a uviedol, že zmena výšky vyživovacej povinnosti prichádza do úvahy v prípade podstatnej zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodiča. V prejednávanom prípade bola naposledy výška výživného zvýšená od septembra 2020. Novým návrhom matka požadovala výživné znovu zvýšiť od septembra 2021. Na strane maloletej A. nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného.

Pri poslednom určovaní vyživovacej povinnosti súd nevychádzal z reálneho zárobku otca, ale z potencionálneho príjmu. Ak by otec v tom čase dosahoval čistý príjem cca 500 eur, bolo by v jeho schopnostiach platiť výživné 100 eur mesačne. Aktuálne sa zárobková situácia otca nezmenila, tento je naďalej nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky a príspevky. Nevykonáva podľa vlastného tvrdenia ani brigádnickú činnosť. Preto je dôvodné naďalej vychádzať z jeho potencionálneho príjmu. Otec nepreukázal, že by jeho schopnosti a možnosti pracovať boli obmedzené, má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou, neposkytuje osobnú starostlivosť žiadnej inej osobe, ktorá by mu prípadne bránila vo vycestovaní za prácou aj mimo miesta bydliska. Súd mal preverovaním pracovných ponúk na internete za preukázané, že pracovný trh ponúka možnosti práce, ktoré môže otec využiť. Od posledného rozhodnutia došlo k miernemu navýšeniu čistej minimálnej mzdy na cca 525 eur mesačne. Ak by teda otec pracoval len za minimálnu mzdu, jeho predpokladaný príjem by bol vyšší ako v roku 2020, čo odôvodňuje možnosť zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti.

Podstatnejšia zmena pomerov sa však týka oblasti majetkových pomerov otca. Otec kúpnu zmluvou nadobudol nehnuteľnosť za kúpnu cenu 3.000 eur, na jeho meno bolo vydané stavebné povolenie na stavbu rodinného domu, ktorý už je čiastočne postavený do štádia hrubej stavby. Otec tvrdí, že k zmene v jeho majetkových pomeroch došlo finančným pričinením jeho rodičov. Tvrdenia o financovaní stavby rodičmi zostali v rovine tvrdení bez možnosti preukázania dôkazom. Možno však konštatovať, že otec je na liste vlastníctva evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti, na jeho meno je vydané stavebné povolenie a na financovanie stavby boli použité aj financie otca získané výplatom jeho životného poistenia. Okrem schopnosti a možnosti otca dosahovať príjem, súd musí brať podľa § 62 Zákona o rodine do úvahy aj jeho majetkové pomery. V danom prípade sa majetkové pomery otca zmenili, keďže nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosť, parcely označené ako zastavená plocha a nadvoria a ovocný sad a na nich postavený rozostavaný rodinný dom. Preto súd zvýšil s prihliadnutím na zmenu jeho majetkových pomerov vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 100 eur mesačne na 130 eur mesačne počnúc od septembra 2021, tak ako to navrhovala matka, keďže od tohto mesiaca už bola potvrdená zmena pomerov na strane povinného rodiča. V prevyšujúcej časti matkou požadovaného výživného súd návrh zamietol.

Za obdobie od 01.09.2021 do 31.03.2022 vznikol dlh na výživnom vo výške 7x 30 eur, teda 210 eur, ktorý súd zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

K tvrdeniam otca ohľadom nepriaznivej situácie pri realizovaní jeho styku s maloletou, súd poukázal na to, že súd využíva všetky možnosti dané zákonom na nápravu tohto stavu. Momentálne má prebiehať asistovaný styk otca s maloletou za súčinnosti Centra pre deti a rodiny Vranov nad Topľou.

Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 52 C.M.P..

Proti tomuto rozsudku, ešte pred doručením rozsudku, podal odvolanie otec a uviedol, že podáva odvolanie voči výroku o zvýšení výživného. Následným podaním doplnil dôvody odvolania a odvolanie odôvodnil tým, že poukázal na to, že jemu určené výživné 100 eur mesačne je 3x viac ako minimálne výživné. Poukázal na to, že jeho dcéra A. doteraz nevie, že on je jej otec. Je zvláštne, ak matka požaduje vyššie výživné, ale dcéru vôbec nevedie k tomu, kto je jej vlastný otec. Matka dieťaťu bránila, aby sa otec mohol stretávať so svojou dcérou. Toto vyústilo až do štádia, že otec to musel riešiť súdnou cestou

a súd nariadil matke, že musí umožniť stretávanie otca s jeho dcérou. Súd pri rozhodnutí nezobral do úvahy momentálnu reálnu finančnú situáciu otca a vychádzal z hypotetických predpokladov.

Poukázal na zmenu jeho majetkových pomerov, keď kúpnu zmluvou nadobudol nehnuteľnosti za kúpnu cenu 3.000 eur a na jeho meno bolo vydané stavebné povolenie na stavbu rodinného domu. Predmetnú nehnuteľnosť, ktorá je vedená na jeho meno, mu kúpili jeho rodičia, ktorí finančne realizujú stavbu predmetného domu. Uviedol, že nájsť prácu v regióne, kde otec býva, nie je jednoduché a práca v zahraničí mu nevyšla. Aj keď zvýšenie o 30 eur sa na prvý pohľad nezdá vysoké, keďže otec nemá žiaden príjem a so živobytím mu pomáhajú jeho rodičia, ide o sumu, ktorú nebude vedieť uhrádzať. Problém mu môže urobiť aj uhradenie dlžného výživného v sume 210 eur. Poukázal na to, že zvyšujúce sa životné náklady stúpili aj na strane otca. Je jeho záujmom, aby si mohol čím skôr nájsť adekvátnu prácu a očakáva, že matka mu v krátkom čase umožní aj adekvátny styk s maloletou. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie.

Vo vyjadrení k odvolaniu okresná prokuratúra navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Matka navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Kolízný opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje a poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Rozhodujúcim pre zvýšenie výživného v tomto prípade bola skutočnosť, že sa zmenili majetkové pomery otca. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prihliadať aj na takéto zvýšenie majetku zo strany otca, ktoré dosahuje hodnotu niekoľkých tisíc eur, teda jedná sa o nie zanedbateľný majetok. Aj keď tento majetok podľa tvrdenia otca darovali otcovi jeho rodičia, nepochybne sa teraz jedná o majetok otca a tento je potrebné zohľadniť pri určovaní výživného. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). S prihliadnutím na majetok, ktorý bezodplatne získal, bolo možné zvýšiť výživné na mal. A..

Na určenie výživného nemá vplyv zatiaľ to, že otec sa musel domáhať úpravy svojho stretnutia s dcérou až cestou súdu. Súd návrhu otca vyhovel a otec môže uplatňovať svoje rodičovské práva vo vzťahu k maloletej, vrátane práva na styk.

Otec uvádza, že nie je jednoduché nájsť si prácu, táto skutočnosť nemá na rozhodnutie vplyv, pretože výživné bolo zvýšené najmä s prihliadnutím na majetok, ktorý otec bezodplatne získal. Súd vychádzal z toho, že otec môže mať príjem na úrovni minimálnej mzdy, ktorá sa od posledného rozhodnutia zvýšila o 23 Eur brutto. Samotný nárast minimálnej mzdy by však nebol dôvodom na zvýšenie výživného.

Odvolací súd zvýšenie výživného považoval za primerané aj s ohľadom na nadobúdaciú cenu domu (3.000,-Eur), ktorý otec kúpil.

Dlžné výživné je vyčíslené správne.

Výživné povinného rodiča môže byť určené aj podľa jeho možností (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 zákona o rodine). Aj keď teda otec reálne nemá príjem, súd prvej inštancie správne poukázal na to, že otec môže využiť svoje schopnosti a možnosti na získanie práce a že na pracovnom trhu existujú aj ponuky, ktoré môže využiť aj otec.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 3 ods. 1 C.m.p. v spojení s § 387 ods. 1 C.s.p.. Ako vecne správny bol potvrdený aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá charakteru konania a zisteným skutočnostiam.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p., keďže nezistil dôvody na aplikáciu žiadneho iného ustanovenia o trovách konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p. alebo 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 C.s.p.